

الگوی آموزش معماری بر اساس نظریه قابلیت‌های محیطی گیبسون*

دکتر رضا نقدبیشی**، دکتر شهیندخت برق جلوه***، دکتر سید غلامرضا اسلامی****، دکتر حامد کامل‌نیا*****

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۰۳/۲۶، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۰۶/۰۸

پکیده

در این نوشتار، چالش مورد کاوش، یافتن ساختارهایی نظری، منتج از انگاره‌های علوم رفتاری بهمنظور بهبود روش آموزش فرایند طراحی معماری و ساخت چارچوبی نظری - عملی به منظور تغییر در رویکردها و تقابل با عدم تحول و سکون در نظریه‌پردازی حوزه روش آموزش معماری است. افرون براین، هدف پژوهش، تعریف و شناسایی شاخصه‌های منتج از نظریه قابلیت‌های محیطی گیبسون (افردنس) برای کاربرد در راستای مسئله یادشده است که با بازبینی نظریه‌ها و رویکردهای مرتبط با آن به حدود مطلوب و نامطلوب، همراه با شناسایی وجههای پنهان و آشکار قابلیت‌ها، پرداخته شده است. بر این پایه، ویژگی‌های به کاررفته از نظریه مذکور، در برگیرنده محدودیت‌های شناختی، فرهنگی، منطقی، معنایی، ادراکی، کالبدی، طبیعی و انسانی است. روش در این پژوهش به کارگیری ره‌آوردهای برآمده از بررسی‌های توصیفی- استنتاجی به منظور دسترسی به نوعی تحلیل استنتاجی - مدل‌سازی سازمان‌دهی شده است و سرانجام به ارائه الگویی (مدل) فراگیر برای آموزش فرایند طراحی در کارگاه معماری پرداخته شده است.

واژه‌های کلیدی

آموزش معماری، فرایند طراحی، قابلیت‌های محیطی گیبسون، علوم رفتاری، آموزش بین رشته‌ای، مدل‌سازی.

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری تخصصی معماری با عنوان «آموزش معماری از دیدگاه علوم رفتاری با تأکید بر مرحله فرایند طراحی» است که توسط نگارنده اول و به راهنمایی خانم دکتر شهیندخت برق جلوه و مشاوره آقای دکتر سید غلامرضا اسلامی و آقای دکتر حامد کامل‌نیا در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران ارائه شده است.

** دانش آموخته دکتری تخصصی معماری، گروه آموزشی معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات) Email: r.naghdbishi@srbiau.ac.ir

*** دکتری طراحی شهری و برنامه‌ریزی محیط، دانشیار گروه برنامه‌ریزی و طراحی محیط، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

**** دکتری معماری، گرایش برنامه‌ریزی توسعه، استاد دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

***** دکتری معماری، دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران.

۱ مقدمه

ایجاد رویکردی بین رشته‌ای برای سازماندهی و بهینه سازی روش‌های آموزش و طراحی معماری است. با این همه هدف در این مقاله، اضافه کردن به معانی قابلیت نیست بلکه یافتن پاسخی به این پرسش پژوهش است که چگونه می‌توان قابلیت‌ها را شناخت، در فرایند طراحی وارد نمود و قابلیت‌های مطلوب را توسط محیط طراحی شده برای کاربران خلق کرد.

۱.۱ پیشینه پژوهش

آموزش معماری، فرایند طراحی و علوم رفتاری سه حوزهٔ پژوهشی هستند که به واسطهٔ ادبیات وسیع پژوهش، به خصوص در زمینهٔ زیرمجموعهٔ اندیشه‌ها و رویکردهای مختلف آنها، به راحتی قابل تجمعیح نیستند. با این همه در میان ادبیات مرتبط با پیوندهای بین رشته‌ای در حوزهٔ علوم رفتاری با طراحی به طور عام و طراحی محیط انسان ساخت به صورت خاص، نظریهٔ قابلیت‌های محیطی گیبسون^۳ یکی از پرکاربردترین نظریه‌ها است. این کاربرد عمدتاً در بخش عام طراحی با طراحی صنعتی و طراحی محصول (Norman, 1988; Pols, 2012; Xenakis & Arnelloos, 2009) مرتبط بوده است. با این حال تلاش‌هایی نیز برای این پیوند در حوزهٔ طراحی محیط انسان ساخت (طراحی معماری) به شکل مستقیم (Hertzberger, 1991; Maier, 2009) یا غیر مستقیم صورت پذیرفته است (Maier et al., 2009a, 2009b; Fadel, 2009; & Fadel, 2009). دانشگر مقدم و اسلامپور، ۱۳۹۱). همچنین کاربردهایی از این نظریه در حوزهٔ آموزش طراحی مطرح شده است (ازدری و بهرامی‌پنا، ۱۳۸۷). در مقابل، پژوهشی در گسترهٔ وارد ساختن بحث «قابلیت گیبسونی»^۴ به فرایند طراحی معماری برای ساخت چارچوبی نظری – عملی شکل نگرفته است که جستار حاضر به این مهم خواهد پرداخت.

۱.۲ روش پژوهش

بر مبنای مسئلهٔ مطرح شده و اهداف پژوهش که شامل یافتن مدلی بین رشته‌ای برای آموزش معماری مبتنی بر رویکردهای علوم رفتاری به صورت کلی و کاربرد نظریهٔ قابلیت محیطی گیبسون به صورت خاص بوده است؛ این پژوهش به عنوان پژوهش کاربردی مطرح می‌گردد و روش در این تحقیق در دو حوزهٔ راهبردی کلی «توصیفی» و «تحلیلی» قابل تقسیم‌بندی است. بر این پایه، در حوزهٔ توصیفی، پژوهش «شامل مجموعه روش‌هایی است که هدف آنها توصیف کردن شرایط یا پدیده‌های مورد بررسی است. اجرای تحقیق توصیفی می‌تواند صرفاً برای شناخت بیشتر شرایط موجود یا باری دادن به فرایند تصمیم‌گیری باشد» (سرمد و همکاران، ۱۳۹۱، ۱۲). در حوزهٔ تحلیلی، پژوهش به سمت استدلال استنتاجی همراه با حرکت به سمت مدل سازی به منظور هدایت پژوهش به سوی ارائه الگویی برای آموزش فرایند طراحی دارد.

پرداختن به موضوع آموزش معماری به عنوان یکی از عوامل قرارگرفته در فرایند آموزش معمار و فرآوری برونو داد معماری (محیط انسان ساخت) به گونهٔ عام، به شکل یک گرایش مستقل، در پیمانهٔ جهانی و داخلی، در جایگاهی پژوهشی قرار دارد. از دیگر سو، آموزش معماری در ایران، با توجه به گذشت سالیان مديدة از سابقه وجودی آن و با عنایت به بروز بسیاری از تغییرات و پیشرفت‌های چشمگیر که در مقیاس منطقه‌ای و جهانی در زمینه‌های گوناگون تمدنی و فرهنگی روی داده‌اند به اندازهٔ کافی مورد توجه قرار نگرفته است. این در حالی است که تحولاتی از این دست، توأم‌مندی تأثیرگذاری ویژه‌ای را، به مانند مجالی برای رسایی و پیشرفت، بر روش ارائه سامانهٔ آموزشی و روش‌های آموزش در دانشکده‌های معماری می‌توانند ایفا نمایند. بهینه‌سازی و دگرگونی در روش‌های آموزش برای شکل‌دهی به فرایند یادشده با دگرگونی‌های گوناگون در رویکردهای علوم اجتماعی، روان‌شناسی، اقتصاد و برنامه‌ریزی محیطی همراه بوده و به همین دلیل رویکرد میان‌رشته‌ای^۱ به آموزش معماری به دنبال ایجاد راهکار برای نظام‌مندسازی آموزش معماری و شکل‌دهی به محصول معماری در سایهٔ نظریهٔ محوری با رشتۀ هم پیوند با خود است. که حرکت در این مسیر نیاز به «توضیف، تبیین، تفسیر و تأویل میراث به جای مانده معماری، با روش‌های مناسب پژوهشی و آموزشی و با اتكاء به اسناد و قوانین بالادست به جهت همسو شدن هر چه بیشتر اهداف آموزشی با این قوانین، به ریشه‌یابی مسائل و مشکلات عرصهٔ آموزش معماری است تا بتوان از این طریق کاستی‌های موجود در حوزه‌های آموزش هنری به خصوص معماری را شناسایی، جبران و در رسیدن به جایگاه مناسب و قابل دفاع در آینده ممکن شتاب نمود» (اسلامی و نقدیبیش، ۱۳۹۰). از دیگر سو، آموزش معماری نیازمند چارچوب‌های نظری محکم و قاطع همراه با رویکردی نظام‌مند (عزیزی، ۱۳۸۹) است، زیرا نظریه‌های هنجاری دیگر نمی‌توانند پاسخگوی پیچیدگی‌های محیط زمینه^۲ و زمانه^۳ باشند و تکیه بر نظریه‌های اثباتی برای کمک به این روند از اهمیت خاصی برخوردار است. در این شرایط، یکی از پشتیبانی‌های علوم رفتاری برای فرایند آموزش معماری، روش ساختن فرایندهای پیچیده گردآوری دروندادها و تصمیم‌گیری‌ها است که خود به عنوان بخشی از فرایند طراحی به شمار می‌آید و چنانچه علوم رفتاری بخواهد داده‌های سودمندی به معماران عرضه نماید، باید پاسخگوی مسائل عملی معماری باشد.

در مقابل، «کاستی‌های موجود در اغلب روش‌های فعلی طراحی معماری از یک فقدان فراگیر که همانا عدم درک پیچیدگی‌ها و ظرافت‌های زندگی و تفاوت‌های الگوهای ساختار محیطی مردمی است، ناشی می‌شود» (انگ، ۱۳۸۶). برای مقابله با این فقدان، به ساختاری منطبق و منظم از دانشی که بر پایهٔ آگاهی از نتایج استوار باشد نیاز است که در این جستار، تلاش بر

۱ پارچه‌بند نظری الگوساز

که واژه دیگری این کار را نکرده باشد. واژه قابلیت در برگیرنده رابطه مکمل میان محیط و جاندار است ...» (Gibson, 1986, 127)

از طرف دیگر قابلیت‌ها علت رفتار نیستند بلکه آن را مجبور یا کنترل می‌کنند (Gibson, 1982, 411); و به عبارتی، فعالیت‌ها^{۱۳} به علت محیط ایجاد نمی‌شوند یا توسط انگیزش استخراج نمی‌شوند، بلکه روش‌های جاندار (انسان) برای به کار بردن قابلیت‌ها در محیط خود هستند که باعث به وجود آمدن فعالیت‌ها می‌شوند. از نظر گیبسون قابلیت‌ها (افردنس) نوعی رابطه هستند که به صورت طبیعی وجود دارند و مشخصاً نباید قابل مشاهده، دانستن و یا واجد ویژگی خواهند بودن باشند (Norman, 1999). مانند وجود یک پله که گاهی قابلیت بالا رفتن را نداشته باشد. در میان پژوهشگرانی گاهی ممکن است قابلیت بالا رفتن را نداشته باشد. که به عنوان رابطه نگریسته‌اند، استیل^{۱۴} و دارک^{۱۵} (2013:285) معنی رابطه مشهود^{۱۶} (نیاز هم‌زمان به کاربر و محصول) را برای این مفهوم معرفی می‌نمایند.

از دیگر سو، در میان سایر تعابیر، از دری و بهرامی پنا (۱۳۸۷)، مفهوم افردنس^{۱۷} را به بسایند برگردان کرده‌اند.^{۱۸} از نظر آنان علت انتخاب نام بسایند به جای افردنس این بوده است که ریشه بسایند بر وزن بسامد و خوشایند است، یعنی آن سطح از اطلاعات که به سرعت توسط محیط قابل درک است. همچنین، تعریف قابلیت از نظر گیبسون، مرتبط با نوعی از رابطه بین جاندار - محیط است. در تسری این مفهوم به صورت خاص به گستره معمایی، در اینجا، «انسان» به عنوان جاندار و «محیط ساخته شده» به عنوان محیط، در نظر گرفته می‌شود (گیبسون، ۱۹۸۶، ۱۴۰-۱۳۸) ذکر می‌کند که مفهوم قابلیت توسط اندیشه‌های روان‌شناسان گشتالتی الهام گردید. وی ادعا می‌نماید که قابلیت‌ها با تغییر مشاهده کننده تغییر نمی‌کند زیرا آنها خواص جهان پدیدارشناسی نیستند که بستگی به حالت مشاهده کننده داشته باشند بلکه، قابلیت‌ها پدیده بوم‌شناختی هستند که در محیط وجود دارند و همان‌طور که گیبسون (۱۹۸۲) مطرح می‌کند، قابلیت‌های محیط دائمی هستند. اگر چه بعداً دائمی بودن قابلیت‌ها به دلیل اینکه از نظر گود^{۱۹} (2007) محصولات مشترک اجتماعی - فرهنگی هستند نقض می‌شود اما از نظر گیبسون، معانی ادراکی بدون اتکال به حافظه یا فرایندهای عقلانی شکل می‌گیرد (Smets, 1989).

از طرف دیگر دو جنبه از مفهوم قابلیت‌ها وجود دارد که می‌توانند امکان بررسی آنها را در حوزه طراحی فراهم نمایند: «۱) مفهوم قابلیت‌ها دلالت بر این دارد که محیط به خودی خود معنادار می‌باشد؛ و ۲) محیط جاندار (انسان) از فرصت‌هایی برای فعالیت تشکیل شده است ... و نه تنها به عنوان مجموعه ای از علل درک می‌شود، بلکه به عنوان تنوعی از امکانات فعالیت نیز درک می‌شود.» (Withagen et al., 2012, 251) مفهوم قابلیت عملاً یک روش دیگر در نگاه کردن به طراحی محیط، با تأکید بر

گیبسون (۱۹۸۶، ۴۱۳) معتقد بود که «معماری و طراحی یک مبنای نظریه‌ای رضایت‌بخش ندارد» و پیشنهاد می‌کند که روان‌شناسی بوم‌شناختی به صورت کلی و مفهوم قابلیت‌ها به طور خاص می‌توانند چنین مبنایی را تهیه کنند؛ پس از ارائه نظریه گیبسون، پژوهش‌هایی به توسعه مفهوم قابلیت در حوزه‌های مختلف رشته‌های طراحی پرداختند. در همین راستا، دونالد ای. نورمن نظریه قابلیت محیطی را در تدوین تجویزی گسترش داد و وارد حوزه طراحی نمود. بر اساس سؤالی که وی در پژوهش خود (۱۹۸۸) مطرح می‌نماید: «چرا اشیاء مشخصی باید از عهده کاری مشخص برآیند و اشیاء دیگری نتوانند از عهده کاری خاص برآیند؟» او نام پژوهش خود را POET^{۲۰} نامد که موضوع اصلی آن «کوشش برای فهم آنچه ما از دهها شیء از هزاران شیء در جهانی که بسیاری از ما باید تنها یکبار با آن روپرتو شویم مربوط می‌شود» (Norman, 1999, 39). از نظر نورمن فهم آنچه که یک وسیلهٔ جدید چگونه عمل می‌کند سه بعد اصلی را شامل می‌شود: مدل‌های مفهومی، قیود (محدودیت‌ها)^{۲۱} و قابلیت‌ها. از نظر وی مهم‌ترین بخش از یک طراحی موفق متضمن مدل مفهومی است، این سخت‌ترین بخش طراحی است: تنظیم کردن یک مدل مفهومی مناسب و سپس اطمینان دادن به اینکه هر چیز دیگری به وسیله آن محدود می‌شود. وی یک تغییر عمده در خصوص نظریه گیبسون را نیز اعمال کرد. او واژه قابلیت ادراکی^{۲۲} را جایگزین واژه قابلیت نمود زیرا به اعتقاد او طراحان بیشتر مراقب آنچه به وسیله ادراک کاربران انجام می‌شود هستند تا آنچه که امکان صحیح بودن دارد. بر این مبنای شناخت مفهوم قابلیت برای روشن تر کردن نقش آن در ساخت یک چارچوب نظری برای تبیین پشتونهای نظری برای شکل دهی به روش آموزش و الگوی فرایند طراحی دنبال می‌شود.

۲ مفهوم قابلیت‌ها برای طراحی محیط

واژه قابلیت از لحاظ معنایی به صورت‌های گوناگونی ارائه شده و از منظر نظریه‌های مختلف قابل بررسی است.^{۲۳} مفهوم قابلیت از حوزه روان‌شناسی ادراکی نشأت گرفته و این واژه توسط گیبسون به ادبیات این حوزه افزوده شده است. از نظر وی «قابلیت محیط چیزی است که آن محیط برای جانور فراهم می‌کند و جانور را کفایت می‌کند و برای او کافی است. قابلیت چیزی است که محیط تأمین می‌کند یا در دسترس قرار می‌دهد، حال چه این قابلیت به منظور خوب باشد، چه به منظور بد. واژه کفایت^{۲۴} یا تأمین کردن در فرهنگ لغت پیدا می‌شود ولی کلمه قابلیت^{۲۵} پیدا نمی‌شود. من آن را ساخته‌ام. هدف من آن بوده است که واژه فوق به چیزی اشاره کند که هم به محیط و هم به جاندار مرتبط شود. به گونه‌ای

شامل ویژگی‌های محیط طبیعی، کالبدی، انسانی (اجتماعی و فرهنگی) است، قابلیت‌هایی مورد انتظار طرح، شناسایی و مورد رجوع قرار گیرند (دانشگر مقدم و اسلامپور، ۱۳۹۱، ۸۳).

۲. گونه‌ها و محدودیت‌های قابلیت‌ها

مایر و فادل (۲۰۰۹) برای ضرورت وجودی قابلیت سه گونه را مطرح می‌کنند: ۱) ساختار در محصولات یا کاربران؛ ۲) رفتار؛ و ۳) هدف. ساختار مشخص می‌کند که چه قابلیت‌هایی وجود دارد. قابلیت‌ها نشان می‌دهند که چه رفتارهایی امکان دارند، چه آنها تاکنون ابراز شده باشند یا نشده باشند. سودمندی نهایی قابلیت برای کاربران هدف از سیستم و سازمان آن است.

نورمن (۱۹۸۸) برای قابلیت محدودیت‌های فرهنگی، منطقی و معنایی را قائل است. از طرف دیگر محدودیت‌هایی دیگر مانند محدودیت‌های زیست‌شناختی، فیزیکی، ادراکی، شناختی و اجتماعی نیز برای این مفهوم بر Shermande شده است. (Zhang & Patel, 2006) در حوزه طراحی معماری قابلیت‌ها به عنوان روشی برای ترکیب کردن فرم و کارکرد در حالیکه ارتباط بین طراحان، کاربران و اشیاء را بیان می‌کند توضیح داده شده است (Maier & Fadel, 2009 a, 2009 b; Maier et al., 2009).

همان‌طور که گیسوون قابلیت‌ها را به دو دسته مثبت^{۳۷} و منفی^{۳۸} تقسیم‌بندی می‌نماید، از نظر استیل و دارک (۲۰۱۳) برخی قابلیت‌ها ممکن است در اینکه آنها به کاربر کمک کنند خوب باشند تا به طور صحیح با محصول (محیط انسان ساخت) فعل و انفعال داشته باشد، ولی برخی ممکن است به دلیل اینکه مزاحم باشند، بد باشند؛ بنابراین، طراح موفق چیزی را در نظر خواهد گرفت که واسطه وسیله قابلیت، برای کاربر مورد نظر نقش خوب یا بد را دارد.

پلز^{۳۹} (۲۰۱۲، ۱۱۳) مدل توصیف‌های قابلیت^{۴۰} را برای کاربرد مفهوم قابلیت در طراحی بیان می‌کند.^{۴۱} بر طبق این مدل، انجام یک فعالیت متنضم «استفاده از یک طرح (برنامه) خاص»^{۴۲} توسط کابر است. طبق این مدل، قابلیت‌ها به عنوان سطوح مختلفی از فرصت تقسیم‌بندی می‌شوند. فرصت‌های دستکاری^{۴۳} که خیلی اساسی هستند و شامل قابلیت‌هایی گیسوونی می‌شوند؛ فرصت‌های اثر^{۴۴} که قابلیت‌ها را در شرایط اثرات دستکاری‌های خودشان توصیف می‌کنند؛ فرصت‌های کاربرد^{۴۵} که قابلیت‌ها را در شرایط اثراشان بر کل محصول مصنوعی توصیف می‌کنند؛ و فرصت‌های فعالیت^{۴۶} که قابلیت‌ها را در شرایط اثراشان بر سیستم اجتماعی- فنی خاص توصیف می‌کنند که محصول مصنوعی به آن تعلق دارد.

از نظر مایر و فادل (۲۰۰۹) مفهوم قابلیت برای معماری نسبت به سایر مفاهیم مطالعه شده به‌خصوص راجع به فرم اساسی‌تر عمل

کمال ارتباط بین محیط و کاربرانش، یعنی، بین فرم ساختمان‌ها و رفتار منتج شده از ساکنانشان به عنوان «کارکردهای» ساختمان فراهم می‌کند (Maier & Fadel, 2009 a). بنابراین، یک قابلیت، رویداد واقعی از رفتار را نشان نمی‌دهد بلکه میان وجود توان بالقوه برای یک رفتار است و بر این پایه نظری، هدف از طراحی ساختمان‌ها ایجاد قابلیت‌های مطلوب برای استفاده کنندگان است. پلز^{۴۰} (۲۰۱۲، ۱۱۳) در تعریف قابلیت معتقد است که قابلیت‌ها «فرصت‌هایی برای فعالیت^{۴۱}» هستند یعنی اینکه در ک ما از آنچه که قابلیت‌ها هستند می‌تواند فقط همانند در ک ما از چیزی که «فعالیت^{۴۲}» هستند دقیق باشد. از نظر مور^{۴۳} و مارانز^{۴۴} (۱۹۹۷)، قابلیت‌ها به دو دسته مرتبط با خصوصیات جانداران (انسان) و مرتبط با خصوصیات بی‌جانان یا اشیاء تقسیم‌بندی می‌شود.

لنگ (۱۳۸۶، ۹۱) نیز معتقد است «قابلیت‌های الگوهای ویژه محیط ساخته شده، از چگونگی طرح آن، مواد و مصالح به کار رفته در آن و نحوه انتساب آن به گروهی خاص از مردم حاصل می‌شود. در سطح معنی شناخته شده (از قبیل ادراک عمق)، تشخیص قابلیت‌های محیط، عملکردی از ویژگی‌های زیست‌شناختی انسان به نظر می‌رسد؛ و در سطح معنی نمادین، این قابلیت‌ها عملکردی از عرف و تجربه اجتماعی مردم‌اند». از نظر مایر^{۴۵} و فادل^{۴۶} (۲۰۰۹ a) قبل از اینکه یک رفتار دارای قابلیت بتواند رخ دهد، قابلیتی باید وجود داشته باشد. از طرف دیگر حتماً نیازی به وجود جاندار (انسان) برای رخ دادن یک قابلیت نیست. از نظر آنان قابلیت یک ارتباط بین دو (یا بیشتر) زیرسیستم را نشان می‌دهد که در آن یک رفتار می‌تواند بین دو زیرسیستم معلوم شود که یکی از زیرسیستم‌ها نمی‌تواند به طور مجزا آشکار شود.

برای مفهوم کلی رابطه محیط و قابلیت‌ها روان‌شناسان و معماران دیگری نیز تعابیری را به کار برده‌اند.^{۴۷} الکساندر^{۴۸} و اڑة تناسب^{۴۹}، لوین^{۵۰} و اڑة شایستگی^{۵۱} و کافکا^{۵۲} مفهوم درخواست^{۵۳} و دعوت کنندگی^{۵۴} را ارائه می‌نمایند. لوینی کان^{۵۵} مفهوم دست یافتنی^{۵۶} و آلدوان ایک^{۵۷} مفهوم چندگونگی را مطرح می‌نماید (دانشگر مقدم و اسلامپور، ۱۳۹۱، ۱۱). مطلبی (۱۳۹۰) نیز این مفهوم را دارای نقشی شکل دهنده به فرم تبیین می‌کند و معتقد است که می‌توان عبارت «فرم از قابلیت (فردنس) تبعیت می‌کند» را برای طراحی در دوره فعلی ارائه داد. قابلیت محیط، مفهومی وابسته به زمینه است که برخوردار از سطوح و یا لایه‌های مختلفی در توجه به فضاهای معماری است. فرایند طراحی مبتنی بر قابلیت و یا به عبارت دیگر فرایند طراحی قابلیت محور، فرایندی مرحله‌ای و مبتنی بر مطالعه دقیق زمینه یا بستر طراحی است؛ بنابراین ضروری است، توجه طراحی بر دو محور قابلیت‌های آشکار و قابلیت‌های ضمنی محیط از یک طرف و از سوی دیگر بر پیش‌بینی قابلیت‌های محیط طراحی شده بر مبنای این دو محور قرار گیرد؛ یعنی با ملاحظه جنبه‌های آشکار و پنهان بستر طرح که

چارچوب‌های نظری مختلفی پیش روی محققان در ارتباط با کالبد قرار گرفته است. لزوم بازنگری مداوم در طول فرایند طراحی، از عده مواردی بوده است که به اشکال گوناگون در آنها مطرح شده‌اند (برق جلوه، ۱۳۸۳، ۴۷). در امتداد تلاش برای بازنگری یاد شده، به عقیده وورت و گان^{۳۷} (۱۰۴، ۱۳۹۲)، علاقه به روش‌شناسی طراحی به دو علت «افزایش پیچیدگی فرایند طراحی (اندازه و نو بودن کارها، برخورد با طیف وسیع مصالح و فناوری‌ها)» و «نیاز به علمی ساختن فرایند طراحی (اصولی تر کردن، کاهش آزمون خطا)» بوده است. این نیاز، در نیمه دوم دهه ۱۹۶۰ تا نیمه دوم دهه ۱۹۷۰ میلادی با پاسخ «علمی‌سازی فرایند» از طریق انتلاف میان پژوهشگران حوزه روان‌شناسی محیط، روان‌شناسی بوم‌شناسانه و روان‌شناسی اجتماعی و طراحان محیط روبرو شد. با توجه به پایه نظری این جستار، نیاز روش‌های طراحی و فرایندهای آن به نظریه‌های منتج از ساختارهای محیطی می‌تواند از طریق پرسش و پاسخی که گیبسون (۱۹۸۶) برای چرایی وجود قابلیت‌ها مطرح می‌کند اثبات شود: «چرا انسان شکل‌ها و مواد محیط خود را تغییر داده است؟ به دلیل اینکه چیزی را تغییر دهد که آن چیز برای او قابلیت داشته باشد». از نظر امامی (۱۳۸۲، ۴۱) «فرایندها و روش‌های طراحی معماری، قابلیت الگوپذیری در چارچوب سیستماتیک رفتاری را دارند و اصول، عینیت، عقلانیت، کمیت و شکل رفتار، برای تبدیل به هم‌سازی گونه‌گون روش‌های طراحی، می‌تواند نمودهایی از یک تنوع سالم در این روش‌ها باشد».

فرایند طراحی معماری که فرستنی برای بروز توانایی‌ها و راهکارها است، در مراحل مختلف خود که شامل شناسایی اطلاعات، طبقه‌بندی داده‌ها بر مبنای هدفمندی و استنتاج، طرح و ارزیابی می‌گردد، با ادراک شناختی

می‌کند. آنان معتقدند که مفهوم قابلیت در سه گستره ارتباط و ادراک با محیط، گستره فرایند طراحی و گستره عمل (اجرا) می‌تواند مورد بررسی قرار گیرد. جدول یک گونه‌ها و محدوده‌های قابلیت‌ها را از منظر نظریه پردازان مختلف ارائه می‌کند.

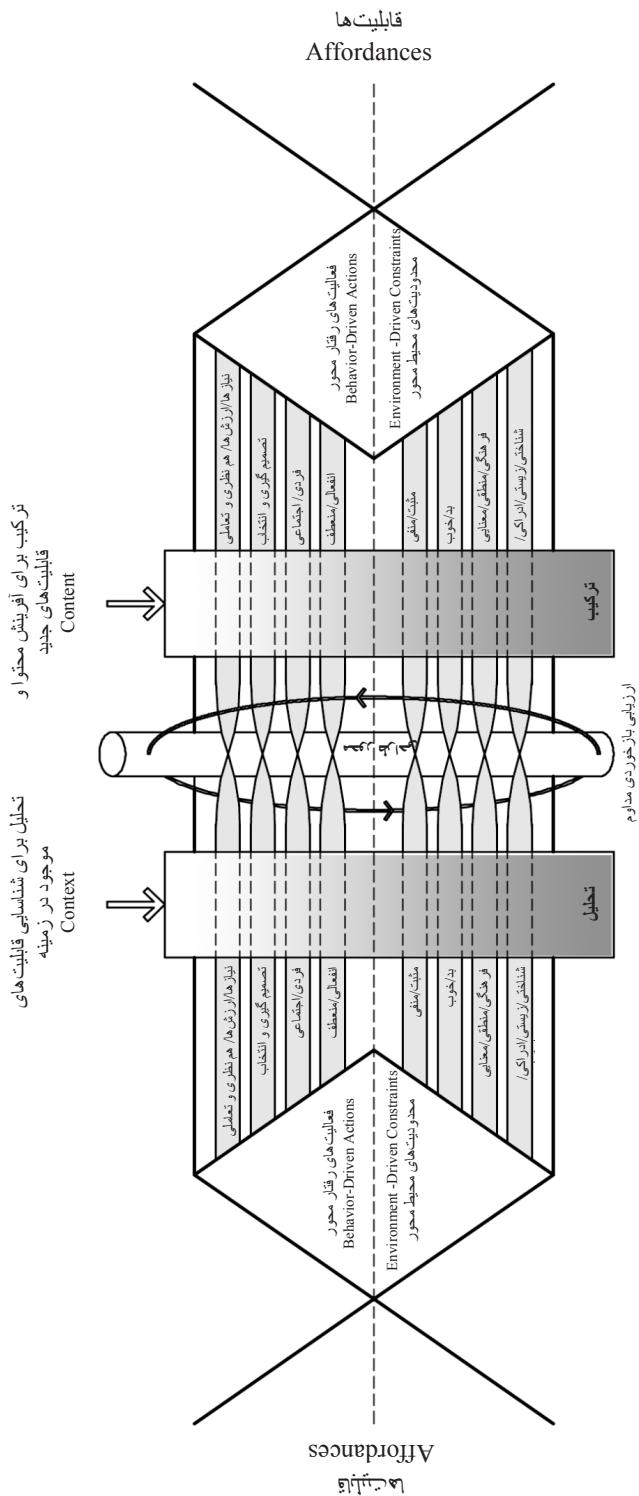
۱ قابلیت‌ها، آموزش و فرایند طراحی

فرایندهای آموزشی در معماری از کهن‌ترین رویکردها تا جدیدترین ابداعات، غالباً مبتنی بر یک روش (مدل) مشخص هستند. این مدل‌ها نوع تفکرات و نگرش‌های مختلف، امکانات و توانمندی‌های دوره آموزشی مورد مطالعه و ترکیب علوم متفاوت را در بر می‌گیرد و به منظور ایجاد یک «پل ذهنی» (ترابی و اسلامی، ۱۳۹۲) برای آموزش فرایند مطرح می‌گردد. بر جسته‌ترین جنبه این فرایندهای آموزشی، قائل بودن به ساختاری مشخص جهت پیشبرد سامانه آموزش به سوی اهداف دلخواه آن است که نیاز به پشتونهای اندیشه‌وار و نظریه محور برای شناسایی روش دارد و هنگامی که بحث این روش‌شناسی در حوزه آموزش معماری و فرایند طراحی معماري مطرح می‌گردد اهمیت آن به علت ویژگی‌های چندبعدی و چندساختی اش فزونی می‌یابد. بر این اساس کامل‌نیا (۱۳۸۳) معتقد است که «آموزش معماری نیز بهمانند فرایند طراحی دارای پیچیدگی‌هایی در روش‌ها و مدل‌های کلی خود است. از خلال فرایندها و روش‌های مختلف طراحی، مدل‌های آموزشی نیز نشأت می‌گیرند و منطبق با فرایند طراحی نوع آموزش آن نیزشکل می‌گیرد.» و بدین سان فرایند طراحی به عنوان راهنمای مسیر آموزش طراحی معماری عمل می‌نماید زیرا «آموزش معماری تنها ترسیم بر روی یک صفحه نیست بلکه یک فرایند است» (Wurster, 1949).

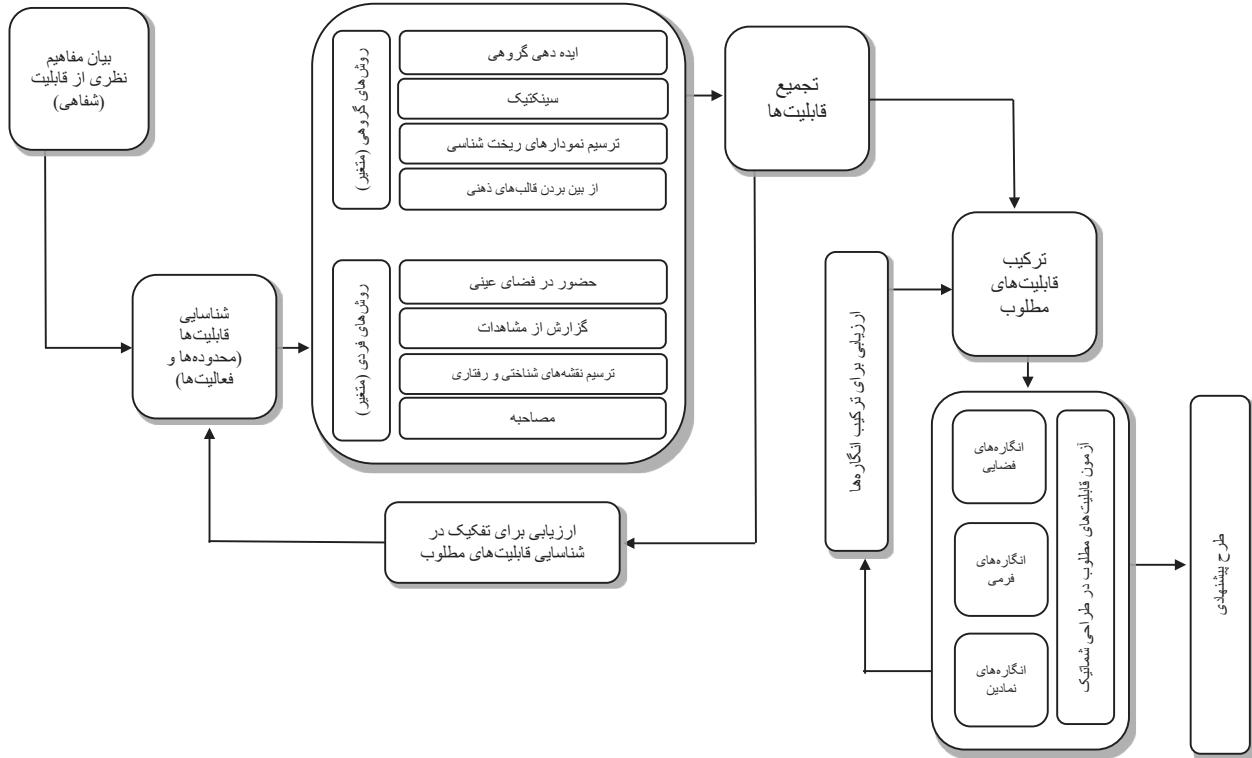
با پیشرفت علوم نظری و ضرورت تجدید نظر در رویه طراحی،

جدول ۱. گونه‌ها و محدوده‌های قابلیت‌ها

گونه‌ها و محدوده‌ها		نظریه پرداز	
منفی	مثبت	Gibson (1986)	گیبسون (1986)
محدودیت‌های فرهنگی، منطقی و معنایی		Norman (1999)	Norman (1999)
محدودیت‌های زیست شناختی، فیزیکی، ادراکی، شناختی و اجتماعی		ژانگ و پاتل Zhang & Patel (2006)	ژانگ و پاتل Zhang & Patel (2006)
هدف	رفتار	ساختار	مایر و فادل Maier & Fadel (2009a)
گستره فرایند طراحی	گستره ارتباط و ادراک با محیط	ارتباط و ادراک با محیط	مایر و فادل Maier & Fadel (2009a)
فرصت‌های اثر	فرصت‌های دستکاری	فرصت‌های دستکاری	پلز (2012) Pols (2012)
بد	خوب	خوب	استیل و دارک Still & Dark (2013)

شکل ۱. الگوی فرایند طراحی قابلیت محور

شکل ۲. روش آموزش بر مبنای قابلیت‌ها

مشخص برمی‌آید. به هر حال یک شیء می‌تواند خودش را برای عامل (انسان) به عنوان خدمت کننده یک وظیفه، تنها با پیشروی به سمت استفاده‌ای انعطاف پذیر از شیء نشان دهد. همانطور که وی معتقد است، «اشیائی که خودشان را صریحًا و منحصرًا برای یک منظور خاص نشان می‌دهند- برای مثال برای نشستن- به نظر می‌رسد که برای اهداف دیگر نامناسب باشند». از این رو، هرتزبرگر معماران را به طراحی «مکان‌های خنثی‌تر» که باعث تحریک خلاقیت عامل می‌شوند تشویق می‌کند.

۱- تدوین الگوی فرایند؛ ارائه روش آموزش
 از نظر نگارندگان، قابلیت‌ها واجد دو وجهه هستند: فعالیت‌های رفتارمحور (Behavior-Driven Actions) و محدودیت‌های محیطمحور (Environment-Driven Constraints); فعالیت‌های رفتار محور در برگیرنده فعالیت‌های انفعای یا منعطف، فردی یا اجتماعی، تصمیم‌گیری و انتخاب و نیازها، ارزش‌ها و تعامل می‌باشد و محدودیت‌های محیط

که از روش‌های دستیابی به اطلاعات محیط پیرامون در پیوندجویی با تعاملات درونی استنتاج می‌شود، منطبق است. از این رو، «آنچه طراحان یا معماران خلق می‌کنند، فقط فرسته‌هایی برای فعالیت کردن نیستند بلکه دعوتی هستند که می‌توانند تأثیر شدیدی بر رفتار اشخاصی بگذارند که در ساختمان حاضر خواهند شد.» (Withagen et al., 2012, 254). در طراحی ساختمان‌ها، معماران باید در حقیقت آگاه باشند که چطور قابلیت‌های را خلق کرده و چطور آنها را درک کنند. معماران همچنین می‌توانند مکان‌هایی را طرح‌ریزی کنند که رفتارهای معینی را وعده می‌دهد و اگر این فرایند به درستی عمل ننماید، همسو با نظر نورمن (۱۹۸۸)، «چنانچه ساختمان‌ها به دستورالعمل‌های کتبی نیاز داشته باشند، آنها احتمالاً طراحی‌های نامناسبی دارند. یک طراحی مناسب، با مزیت ساختاری خود، نشان می‌دهد که چطور باید استفاده شود (چه قابلیتی دارد) و هیچ توضیحی برای آن ضروری نیست». هربرت هرتزبرگر^{۴۸} (1991, 177) تأکید می‌نماید که یک شیء تنها به طور کلی از عهده رفتارهای مختلفی برای یک جاندار

انگاره‌های فضایی، فرمی و نمادین پرداخته می‌شود و پس از ارزیابی ترکیب انگاره‌های حاصل شده از نظر انطباق با قابلیت‌ها، سرانجام طرح پیشنهادی ارائه می‌گردد.

محور شامل محدودیت‌های شناختی، زیستی، ادراکی، اجتماعی، فرهنگی، منطقی، معنایی، خوب، بد، مثبت، منفی، پنهان و آشکار است. مسلماً با توجه به موضوعی که به طراحی آن پرداخته خواهد شد جزئیات فعالیت‌ها و محدودیت‌ها می‌توانند گسترش یابند یا محدودتر گردند.

۲- نتیجه گیری

در فرایند طراحی، محیط انسان ساخت، به عنوان واسطه‌ای تعاملی برای برقراری رابطه بین فرایندهای ذهنی طراح و فعالیت‌های رفتاری کاربر می‌باشد و از دیگر سو، قابلیت‌ها خود نوعی رابطه بین طراح و کاربر هستند که در فرایندهایی که توسط طراح پیگیری می‌شود موثرند. در الگوی مطرح شده پیامدهای ناشی از یک فرایند همزمان «شناخت - آفرینش» برای قابلیت‌ها باعث می‌شود نقطه مشترک محصول معماري بر اساس یک ساختار نظریه‌ای ایجاد شود که بیشترین سطح روابط تعاملی را برای طراح - کاربر ایجاد می‌نماید. آموزش چنین فرایندی در کارگاه معماري به نقش دانشجو به عنوان یادگیرنده امر تحلیل گری و استاد به عنوان سرپرست^۴ آموزش که نقش هدایت دانشجویان را در قالب چارچوب نظریه قابلیت بر عهده دارد، تأکید نموده و به شناسایی، تحلیل و در نهایت ارزیابی قابلیت‌های پنهان و آشکار موضوع طراحی منجر می‌گردد. این فرایند و روش، به دلیل اینکه مبتنی بر ساختار مذکور است به گستره علمی سازی فرایند طراحی معماري و آموزش آن وارد می‌شود که به عنوان بخش کوچکی از شاخصه‌های مختلف از حوزه علوم رفتاری توانمندی ایجاد رویکردی بین رشته‌ای را دارد. پژوهش‌هایی از این دست می‌تواند روشمندسازی وبهینه‌سازی آموزش معماري بر پایه نظریه‌های علمی توسط فعالیت سایر پژوهشگران در زمینه پیوند بین علوم رفتاری و طراحی محیط را در آینده فراهم نماید.

۳- پی نوشت ها

1. Interdisciplinary
2. Context
3. Zeitgeist
4. Gibson
5. Gibsonian Affordance
6. Norman
7. The Psychology of Every days Things
8. Constraints
9. Perceived Affordance
10. مفهوم افردنس در روانشناسی به صورت عام و در روانشناسی شناختی به صورت خاص دارای بحث‌های متعددی است که بررسی آنها خارج از چارچوب‌های مورد نظر نوشتار حاضر است.
11. Afford

در الگوی فرایند پیشنهادی، محصول معماري به عنوان محتوا (Content) در یک زمینه (Context) در تعادل با یکدیگر در ارتباط هستند. (اسلامی، زمینه پیوسته برای رسیدن به تعادل با یکدیگر در ارتباط هستند. (۱۹۷۰، ۱۳۹۲) و چنانچه بر پایه نظر جونز^۵، فرایند طراحی به صورت کلی، شامل روند تحلیل، ترکیب^۶ و ارزیابی^۷ فرض شود، در این فرایند دو راهبرد «تحلیل زمینه» برای شناسایی قابلیت‌های موجود و «ترکیب محتوا» برای آفرینش قابلیت‌های مطلوب، ظهور و بروز مراحل تحلیل و ترکیب در مفهوم قابلیت‌ها را در دو بخش «فعالیت‌های رفتار محور» و «محدودیت‌های محیط محور» تأمین می‌نماید. در این مرحله، طراح در فرایند تصمیم‌گیری خود در مرحله ترکیب با آگاهی از قابلیت‌هایی که برای پژوهه طراحی مورد نظر وجود دارد فعالیت می‌نماید و فرایند را در محور طراحی و در یک مسیر کاملاً رفت و برگشتی بین تحلیل و ترکیب به نتیجه می‌رساند. مرحله ارزیابی نیز از نخستین گام‌ها در تحلیل و ترکیب تا حصول نتیجه نهایی در حوزه قابلیت‌های محیط - رفتار آغاز می‌گردد و به صورت بازخوردی عمل می‌نماید. این الگوی فرایند طراحی، طبق شکل یک، مبنایی برای آموزش فراهم می‌کند.

در شکل ۲، الگوی روش آموزش ارائه شده است. بر اساس این نمودار، در کارگاه معماري، در فرایندی سه مرحله‌ای که دربرگیرنده مفاهیم شفاهی، تحلیل و ترکیب می‌باشد، آموزش دهنده به ارائه مفاهیم شفاهی در مورد قابلیت‌ها (فعالیت‌ها و محدودیت‌ها) می‌پردازد و در مرحله بعد آموزش را به سوی شناسایی قابلیت‌ها و جمع‌آوری داده‌ها و مستندات دانشجویان با استفاده از به کاربردن روش‌های مختلف مانند روش‌های گروهی مانند جلسات ایده‌دهی گروهی، سینکتیک^۸، از میان بدن قالب‌های ذهنی، نمودارهای ریخت‌شناسی (جونز، ۱۳۹۰) و روش‌های فردی مانند روش Hershberger، میدانی شامل مصاحبه تشخیصی، مشاهده تشخیصی، (Hershberger, 2002) پرسشنامه، تهییه نقشه‌های شناختی و رفتاری (مرتضوی، ۱۳۸۰؛ مک اندر، ۱۳۸۷؛ Ittelson et al., 1976؛ ۲۴)،

هدایت می‌کند. این مرحله شامل شناسایی همه جانبه مسئله طراحی بر مبنای «شناخت» قابلیت‌ها در «زمینه» به وسیله «تحلیل» است. در این روش آموزشی، پس از ارزیابی در مرحله تحلیل، قابلیت‌های مطلوب شناسایی شده، دانشجویان به وسیله «ترکیب» به سمت وقوع طراحی برای آفرینش یک «محتوا» در «زمینه»، با قابلیت‌های مطلوب، حرکت می‌نمایند. در این مرحله، با تجمیع قابلیت‌های مطلوب کسب شده از مرحله قبلی، به آزمون آنها در شکل طراحی شماتیک بر اساس

الگوی آموزش معماری بر اساس نظریه قابلیت‌های محیطی گیبسون

46. Opportunity for activity
47. Voordt & Wegen
48. Hertzberger
49. Jones
50. Analysis
51. Synthesis
52. Evaluation
- ۵۳ سینکتیک، علاوه بر گفتگو درباره الگوی مسئله و الگوهای راه حل‌های جایگزین، درباره الگوهای قابل مقایسه در دنیای خارج، در زبان محاوره‌ای و در فعالیت بدنی، نیز کاربرد دارد. تفکر خودجوش را که سینکتیک در تلاش برای برانگیختن است، می‌توان به عنوان خروجی چند مغز و سیستم عصبی دانست که مانند رایانه‌های قیاسی چندکاره عمل می‌کنند و الگوهای قابل مقایسه را می‌توان در آن‌ها جستجو کرد و مطابقت داد. هدف سینکتیک هدایت فعالیت خودجوش مغز و سیستم عصبی به سوی بررسی و تغییر مسائل طراحی است.
- (جونز، ۱۳۹۰)
54. Leader

12. Affordance
13. Actions
14. Still
15. Dark
16. Apparent Relationship
17. Affordance
۱۸. در ترجمه واژه مذکور، واژه "توانش" نیز ارائه شده است. با این حال، در این نوشتا، واژه قابلیت (لنك، ۱۳۸۶) با ترجمه دکتر علیرضا عینی فر، به علت تکرار در میزان استفاده و به دلیل جلوگیری از آشنایی زدایی واژه ای برای مخاطب، اقباس شده است.

19. Good
20. Pols
21. Opportunity for actin
22. Moor
23. Marans
24. Maier
25. Fadel
۲۶. تعابیر زیادی برای قابلیت در ادبیات پژوهش موجود است که این مقاله به دلیل اهداف کاربردی خود در حوزه‌ی آموزش معماری، به تحلیل واژه‌ها نمی‌پردازد. برای دسترسی به تحلیل واژه‌شناسی کامل تر نظریه گیبسون نگاه کنید به: (دانشگر مقدم و اسلامپور، ۱۳۹۱)

الفهرست مراجع

۱. ازدری، علیرضا؛ بهرامی پناه، امیر. (۱۳۸۷). به سوی رهیافت مشترک در آموزش طراحی، امکان سنجی به کارگیری نظریه بساینده (فردنس) در شیوه آموزش معماری و طراحی صنعتی در امیر سعید محمودی. (ویراستار). مجموعه مقالات سومین همایش آموزش معماری. ۱-۲ آبان. (ص ۴۸-۵۵) دانشگاه تهران: تهران.
۲. اسلامی، سید غلامرضا. (۱۳۹۲). درس‌گفتار مبانی نظری معماری. تهران: علم معمار.
۳. اسلامی، سید غلامرضا؛ نقیبیشی، رضا. (۱۳۹۰). توسعه کیفی آموزش معماری در افق ۱۴۰۴. مجموعه مقالات اولین همایش ملی آموزش در ۱۴۰۴. ۷-۸ آبان. (ص ۱۲۴-۱۳۶) تهران: دیبرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام و پژوهشکده سیاستگزاری علم، فناوری و صنعت دانشگاه صنعتی شریف.
۴. امامی، سید جواد. (۱۳۸۲). طراحی معماری به مثابه یک الگوی رفتاری در امیر سعید محمودی. (ویراستار). مجموعه مقالات دومین همایش آموزش معماری. ۲۶-۲۷ آذر. (ص ۳۹-۴۴) تهران: نگاه امروز و دانشکده هنرهای زیبا.
۵. برق جلوه، شهیندخت. (۱۳۸۳). برنامه شناسایی و تحلیل محیط‌های کالبدی. هنرهای زیبا، ۱۹، ۴۸-۳۹.
۶. ترابی، زهره؛ و اسلامی، سید غلامرضا. (۱۳۹۲). آموزش خلاق. هویت شهر، ۷ (۱۴)، ۴۸-۳۷.
۷. جونز، جان کریستوفر. (۱۳۹۰). روش‌های طراحی. (فرشید سرمست، مترجم). تهران: نشر دانشگاهی. (نشر اصلی ۱۹۷۰).
۸. دانشگر مقدم، گلرخ؛ و اسلامپور، مرمر. (۱۳۹۱). تحلیل نظریه قابلیت محیط از دیدگاه گیبسون و بازخورد آن در مطالعات انسان و محیط انسان ساخت. معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۵ (۹)، ۸۶-۷۳.
۹. سرمهد، زهره؛ و هرنده بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه. (۱۳۹۱). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. (چاپ سیزدهم). تهران: آگاه.
۱۰. عزیزی، شادی. (۱۳۸۹). ضرورت نظام منحصrf آموزش معماری در راستای

- پاسخگویی به چالش‌های جهانی و بومی پایداری. *هویت شهر*, ۵(۷)، ۴۳-۵۲.
۱۱. کامل نیا، حامد. (۱۳۸۳). *دانش‌های پایه در طراحی معماری*. (منشن انتشار نیافته). دوره دکتری تخصصی معماری، دانشکده معماری. تهران: دانشگاه تهران.
۱۲. لنگ، جان. (۱۳۸۶). آفرینش نظریه معماری، نقش علوم رفتاری در طراحی محیط. (علی‌رضا عینی فر، مترجم). تهران: دانشگاه تهران. (نشر اصلی ۱۹۸۷)
۱۳. مرتضوی، شهرناز. (۱۳۸۰). *روان‌شناسی محیط و کاربرد آن*. تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
۱۴. مطلبی، قاسم. (۱۳۹۰). *درس‌گفتار کارگاه تخصصی معماری و علوم رفتاری*. (منشن انتشار نیافته) در چهارمین همایش آموزش معماری. دانشکده معماری پردیس هنرهای زیبا. تهران: دانشگاه تهران.
۱۵. مک اندره، فرانسیس تی. (۱۳۸۷). *روان‌شناسی محیطی*. (غلامرضا محمودی، مترجم). تهران: زریاف اصل.
۱۶. وورت، ون در؛ و وگان، ون. (۱۳۹۲). *معماری کیفیت گرا*. (مهیار باستانی، مترجم). مشهد: کتابکده کسری.
17. Gibson, J. J. (1976). The Theory of Affordance and the Design of the Environment in E. Reed and R. Jones. (Eds.). *Symposium on Perception in Architecture*. American Society for Esthetics. Toronto. October. Republished as Chapter 4.9. Part VIII Reasons for Realism: Selected essays of James J. Gibson., (1982).
18. Gibson, J. J. (1986). *The Ecological A roach to Visual Perception*. New York: Psychology Press, Taylor & Francis.
19. Gibson, J. J. (1982). Notes on affordances in E. Reed and R. Jones. (Eds.), *Reasons for realism: selected essays of James J. Gibson*. (pp. 401 – 418). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
20. Good, J. M.M. (2007). The Affordance for Social Psychology of the Ecological A roach to Social Knowing. *Theory and Psychology*, 17 (2), 265-295.
21. Hershberger, R. (2002). Behavioral – Based Architectural Programming in Robert B. Bechtel and Azar Churchman (Eds.). *Handbook of Environmental Psychology*. New York: John Wiley & Sons.
22. Hertzberger, H. (1991). *Lessons for Students in Architecture*. Rotterdam: 010.
23. Ittelson, W. H., Rivlin, L.G., & Proshansky, H. M. (1976). The Use of Behavioral Maps in Environmental Psychology. In Proshansky, H. M., Ittelson, W. H., & Rivlin, L. G. (Eds.). *Environmental psychology: People and their physical settings*. (Pp.340-351.) New York: Holt, Rinehart & Winston.
24. Jones, J. C. (1970). *Design Methods*. New York: John Wiley & Sons.
25. Maier, J., Fadel, R. A., & Georges, M. (2009 a). Affordance Based design: a Relational theory of Design. *Research in Engineering Design*. 20. 13-27.
26. Maier, J., Fadel R. A., & Georges, M. (2009 b). Affordance Based Design Methods for Innovation Design, Redesign and Reverse Engineering. *Research in Engineering Design*. 20. 225-239.
27. Maier, J., Fadel R. A., Georges, M. & Battisto, D. (2009). An Affordance-Based a roach to Architectural Theory, Design and Practice. *Design Studies*. 30, 393-414.
28. Moore, G. T., Marans, R. W. (1997). *Advances in Environmental Behavior and Design*. New York: Plenum Press.
29. Norman, D. A. (1988). *The Design of Everyday Things*. New York: Currency Doubleday.
30. Norman, D. A. (1999). Affordance, Conventions and Design. *Interactions*, 5 (3), 38-42.
31. Pols, Auke J. K. (2012). Characterizing affordance: The descriptions-of-affordance-model. *Design Studies*, 33, 113-125.
32. Smets, Greta J.F. (1989). Perceptual Meaning. *Design Issues*, 5 (2), 86-99.
33. Still, J. D. Dark, V. J. (2013). Cognitively Describing and Designing Affordance. *Design Studies*, 34, 285-301.
34. Withagen, R., J.de Poel, H., Araujo, D. & Pepping, G-J. (2012). Affordance Can Invite Behavior: Reconsidering the Relationship between Affordance and Agency. *New Ideas in Psychology*, 30, 250-258.
35. Wurster, W. (1949). New Direction in Architectural Education. (The Regional Meeting of the Southeastern Schools of Architecture). *Journal of Architectural Education*, 4, 1-4.
36. Xenakis, I., & Arnellos, A. (2013). the Relation between Interaction Aesthetics and Affordances. *Design Studies*. 34, 57-73.
37. Zhang, J., & Patel, V. L. (2006). Distributed Cognition, Representation and Affordance. *Cognition & Pragmatics*, 14, 333-341.

"analytical" are categorized in the field of general strategy. On this basis, in the description field, the research includes a set of methods that aim to describe the investigated conditions or phenomena. Conducting the research can help to better understand the situation or the decision making process and in the analytical field, research move towards inferential reasoning along with modeling for the purpose of conducting research to provide a model for design process of architectural education in the workshop.

... Keywords: Gibson, Affordance, Architectural Training, Design Process, Methods of Architectural Education, Environmental Design.

Considerations of Gibsonian Affordances in Systematic Exploration of Design Process Model in Architectural Education

Reza Naghdishi*, Ph.D., Department of Art and Architecture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Shahindokht Barghjelveh, Ph.D., Associate Professor, Department of Planning and Design of the Environment, Environmental Sciences Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Seyed Gholamreza Islami, Ph.D., Professor, Department of Architecture, Faculty of Fine Art, University of Tehran, Tehran, Iran.

Hamed Kamelinia, Associate Professor, Department of Architecture and Urban Engineering, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

... Abstract

This paper explores the challenges of finding theoretical frameworks, derived from the tenets of behavioral science methods to improve the learning process of architectural design and construction of a theoretical - practical approaches in order to change, and contrast with the lack of stasis of training method in architectural education in Iran. Moreover, the aim of this research is to define and identify environmental characteristics resulting from Gibsonian affordances to use the above question which is in line with a review of theories and related approaches about appropriate and inappropriate, along with the identification of faces overt and covert capabilities will be discussed. Accordingly, Features used on the basis of the above theory involve cognitive, cultural, logical, semantic, cognitive, physical, natural and human limitations. In the design process, man-made environment is defined as an interactive interface to establish a connection between mental processes of designer and behavioral activities of the user. On the other hand, affordances are a kind of relationship between designer and user that affect in processes which are being followed by designer. In the proposed model, the consequences of a simultaneous process of "cognition-creation" for affordances makes it a common point for product of architecture, based on a theoretical structure that supporting the establishment of most interactive relations for the designer-user. Such a process of architectural training workshop will emphasize the role of the student as a learner analysis and also the role of the educator as leader of education who is responsible for directing students in the form of the Affordance Theory. This process and method, since then based on a theoretical structure, imported to architectural design process and its training scientifically, and as a small part of the range of characteristics of behavioral sciences, has the ability of creating an interdisciplinary approach. Such researches can make a systematic and optimized architectural training according to scientific theories by other researchers with grafting of behavioral science and environmental design in future. The authors believe that affordances have two dimension: Behavior-Driven Actions and Environment-Driven Constraints; Behavior-Driven Actions Contain passive activities or flexible, individual or social, decisions and choices and needs, values and interaction and Environment-Driven Constraints includes restrictions on the cognitive, biological, cognitive, social, cultural, logical, semantic, good, bad, positive, negative, hidden, clear etc. Based on the mentioned issues and research goals which include finding an interdisciplinary model for architecture teaching based on behavioral sciences approaches in general and applying the Gibson Theory of Environmental Affordances specifically; This research is considered as applied research, And its methods "descriptive" and